

Til § 13.

Flertallet har haft under Overvejelse, hvorvidt denne og den følgende Paragrafs Bestemmelser til Forebyggelse af, at den underholdspligtige helt unddrager sig fra sin Forpligtelse ved at udvandre, kunne antages at ville faa praktisk Betydning, men nærer ingen Tvivl herom, efter at man har bragt i Erfaring, at tilsvarende Bestemmelser, der i henved 15 Aar have bestaaet i Norge, der ikke sjælden finde Anvendelse og antages at have gjort god Nytte.

Naar man gaar til saadanne Bestemmelser, bør man dog drage Omsorg for, at det bliver muligt for hæderlige, men ubemidlede underholdspligtige Personer at tage Ophold i berettiget Ojemed udenfor Landets Grænser. Der bør ikke stilles Krav, som det for en fuldstændig ubemidlet Person er umuligt at fyldestgøre (Nr. 39 og 40).

Et andet *Flertal* (A. Andersen, Andreasen, Effersøe, Kierkegaard, P. Knudsen, M. Larsen, L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds), Sabroe og Sveistrup) ønsker udtalt i Loven, hvilke Følger Regelen i § 1 om, at Forsørgelsesbyrden bør ramme Forældrene i Forhold til enhver Evne, maa medføre, naar Forældrene have samme Samfundsstilling og ikke særlige Forhold gøre sig gældende, nemlig at Faderen da bør betale, ikke blot Halvdelen, men tre Femtedele af, hvad Barnets Underhold koster. Denne Bestemmelse er begrundet paa den statistisk og erfaringsmæssig beviste Kendsgerning, at Lønnen for den mandlige Arbejder og det mandlige Tyende er noget større end for en Kvinde i tilsvarende Stilling. Brøken $\frac{3}{5}$ turde være et ret beskedent Udtryk for denne Forskel. Men det maa paa den anden Side erkendes, at det ikke gaar an at stille Kravene højere, end at det vil være muligt for den pligtopfyldende Fader som Regel at opfylde dem (Nr. 2).

Naar den Fader, der yder Underholdsbidrag til en socialt ligestillet Moder, som Regel skal tilsvare hende tre Femtedele af, hvad Barnets Underhold koster, bør

denne Fordeling ogsaa lægges til Grund ved Bestemmelsen af, hvad der som Normalbidrag bliver at yde af det offentlige. Det turde ikke være uden Betydning til Vejledning ved Normalbidragets Fastsættelse, at dette udtrykkelig udtales i Loven. (Nr. 17 til § 8).

Et tredje *Flertal* (A. Andersen, Berntsen, Effersøe, Lars Jensen, Jensen-Sønderup, Kierkegaard, Kvist, M. Larsen og Carl Sørensen) finder, at der ikke er nogen rimelig Grund til vedblivende at opretholde de særlige Regler, der hidtil have været gældende om Hemmeligholdelse af Navnet paa Mødre, der føde paa den kgl. Fødselsstiftelse eller dennes Filialer. Forholdet er nu det, at der aarlig fødes mellem 2 og 3,000 Børn paa den kgl. Fødselsstiftelse, og ikke et eneste af disse Børn har Ret til nogen Sinde at faa Oplysning om, hvem der er dets Moder eller Fader, naar ikke Moderen har givet Afkald paa den hende tilkommende Hemmeligholdelse. I Aaret 1905—06 fødtes der paa nævnte Stiftelse 2,223 Børn, og af disse Børns Mødre vare 330 gifte, hvorimod 1,843 vare ugifte. Af de ugifte Mødre havde kun 289 opgivet Navn og Hjemsted, medens 1,554 vare indlagte paa Stiftelsen som „hemmelig fødende“. Alle ved nævnte Stiftelse ansatte Embedsmænd, studerende og Læredøtre maa aflægge en højtidelig Forsikring i Edsform om, at de ikke paa nogen Maade ville røbe, hvad de ved deres Ophold paa Stiftelsen eller Forhold til denne ere komne til Kundskab om vedrørende de der indlagte Barselspatienters Navne.

Flertallet formener, at det er ethvert Barns naturlige Ret at vide, hvem der er dets Moder, og stiller derfor under Nr. 45 til § 17 Forslag om, at Hemmeligholdelse af Navnet paa Mødre, der føde paa den kgl. Fødselsstiftelse, fuldstændig ophæves.

Et *Mindretal* (Andreasen, P. Knudsen, L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds) og Sabroe) finder, at hverken Lovforslagets Bestemmelser eller de af Udvalget eller dets *Flertal* foreslaaede Ændringer